

всичко сърбско хубаво. Наистина, тръбва да признаемъ, че сърбските людие отъ 1860 година не бѣхъ шовинисти, т. е. не бѣхъ заразени отъ болестъта на старо сърбството, нъ пакъ сѫ имали извѣстно влияние на Димитра. Сега; ако Дебърско и Охридско сѫ сърбски страни и населението е сърбско, както днеска се утвърждава, то не щепе ли Димитъръ да се каже сърбинъ? Не ще ли и пѣсните да нарече сърбски? Защо това не е направилъ?

„Нъ Ястребовъ събра пакъ отъ тамо пѣсни и ги нарече сърбски“ — се обади приятелътъ. „Моли же ви, ния казахме, че нѣма да зимаме чужди лица. Ако вия земете Ястребова, тогава тръбва да земемъ Григоровичъ, Гилфердингъ Качановски и много други. Нека се ограничимъ на нашите домашни т. е. наши и ваши изслѣдвания. Отъ чужденците вия имате само и единичъкъ Ястребовъ (на когото сборникътъ научната критика отхвърли) а ния имаме цѣла верига отъ учени мѫжъе, които доказахъ че въ Македония сѫ бѣлгари.

И какво има сърбско въ пѣсните на Ястребова? Тая пѣсентъ напримѣръ сърбска ли е?

Слушайте:

„Нел пушчите ми десна-ва рока,
Десна-ва рока, десна пазува,

Да го надоя мошко-но дете . . . (стр. 455)

Как е вино-во црвено,

Такво да бидетъ моме-во;

Какво е било платно-во

Тако да бидет моме-во . . . (стр. 226)

А од гройзето црвено вино правеше

Од коминки-те лута ракия вареше

От си испила брза-на коня негова . . .

От си испило тенка-на пушка негова . . [стр. 225]

Сърбски езикъ ли ви четохъ?

Ако се съгласимъ съ това мнѣніе, че езикътъ въ пѣсните събрани отъ Ястребова е сърбски, както това бѣше направилъ г. Стояновичъ, тогава пакъ ще повторимъ по-горѣ изказаниите думи: „Сърбски езикъ е бѣлгарски езикъ“.

Кой отъ вазе ще каже: Од гройзето се прави црвено вино, а од коминките лута ракия?